

K?barlangi Marci a tengeren I.

2010 február 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

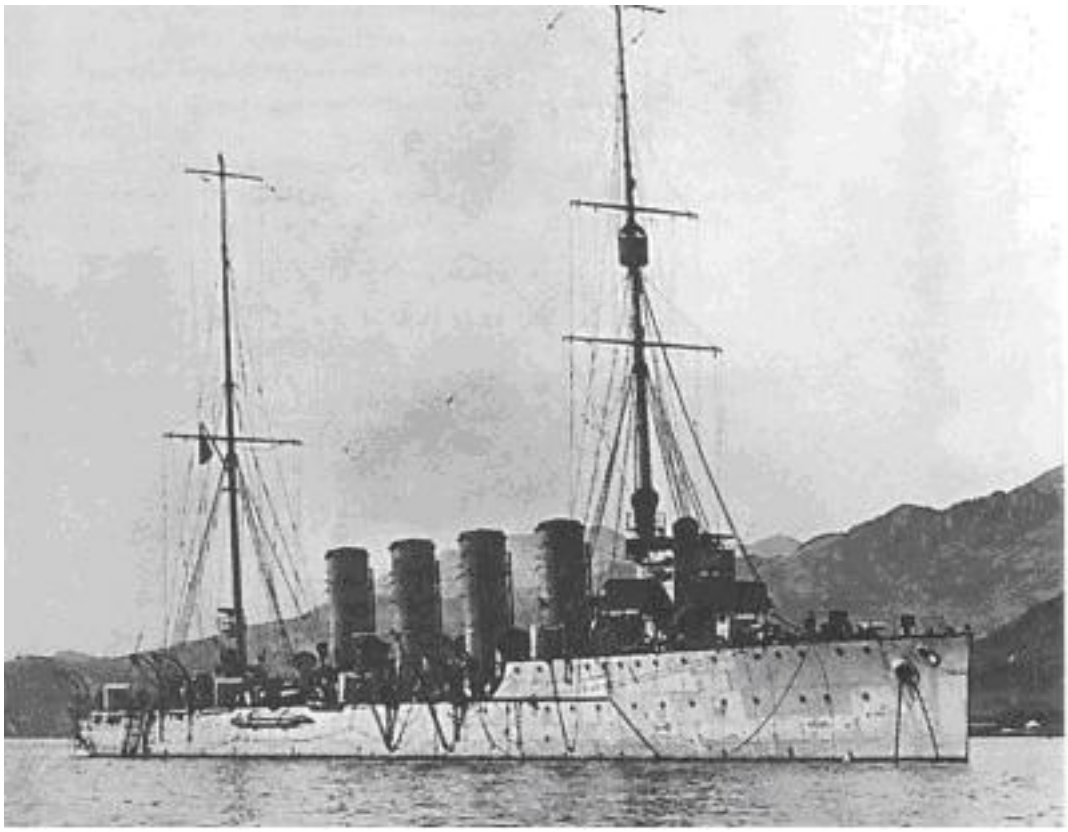
Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Telt-múlt az id?, Magyarországon béke volt, de mégis, ellenségek támadtak az országra. Mivel akkoriban hazánk határa a tengerpartig ért, az ellenség a tengeren is támadott. Hatalmas csatahajóik csordában támadták kiköt?inket, úgy hogy a tengeren is szükség volt a vitézségre.

Akkoriban mérnökeink, a király parancsára, hadihajókat kezdtek építeni, hogy legyen mivel visszaverni az ellenséget. A mi hajóink kisebbek voltak, mint a támadókéi, viszont sokkal gyorsabbak. De hogy gyorsaságuknak haszna legyen, ahhoz legénységre is szükség volt, így az után a siklósi vezérek elhatározták, hogy maguk közül kiválasztanak egyet, hogy jelentkezzék nagybányai Horty Miklós kapitány úrnál szolgálattételre. Mivel K?barlangi Marci nagyon szeretett volna haditengerész lenni, rögtön el is d?lt, hogy ? megy Fiumébe, a haditengerészeti támaszpontra. Amikor hosszú vágtatás után megérkezett, lovát a fogadósra bízta, és üstöllést jelentkezett a Novara gyorscirkálón, a parancsnok úrnál.

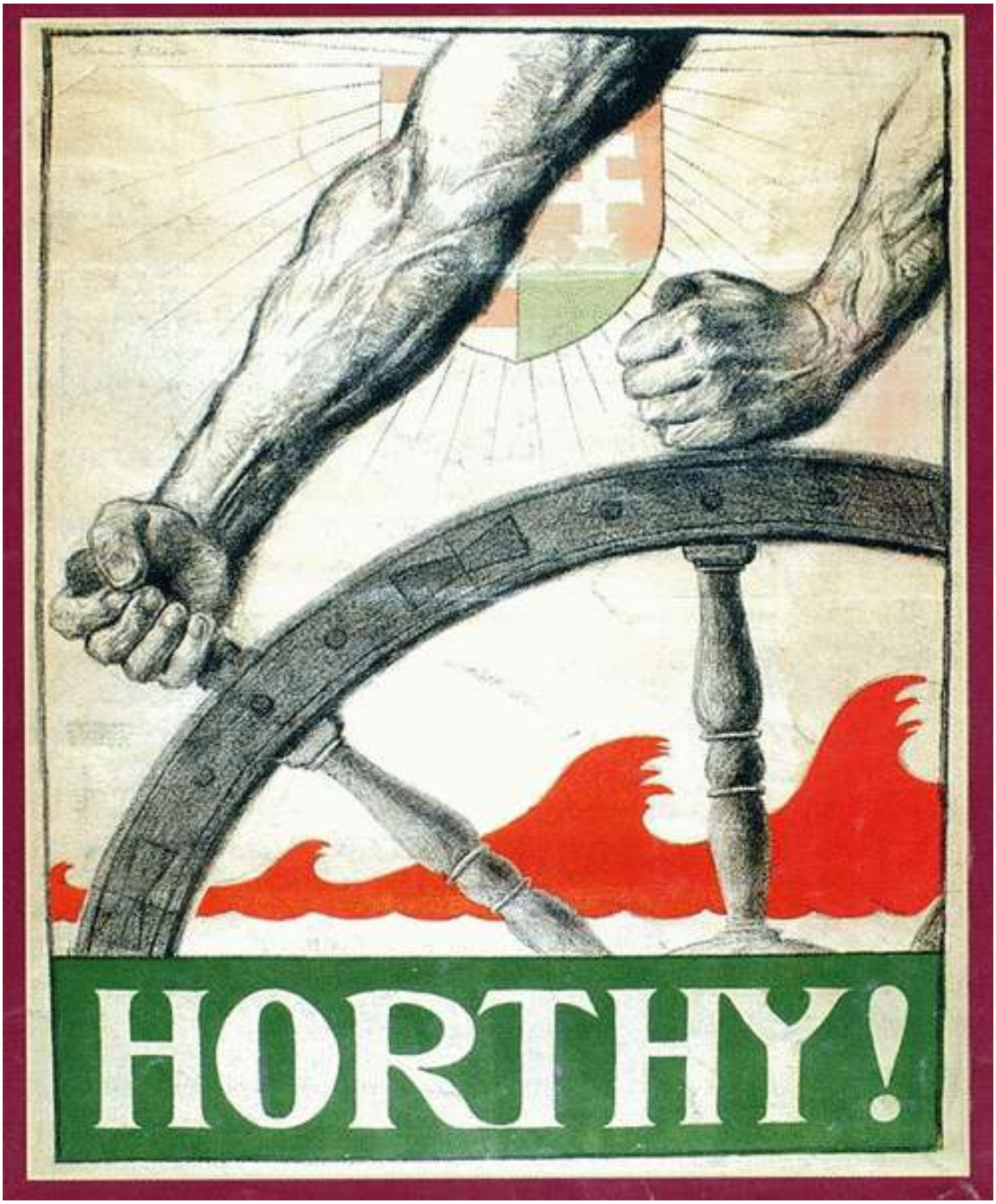

- Hát téged honnan szalajtottak, te melák? - Kérdezte a kapitány úr.
- Tisztelettel jelentem, K?barlangi Márton kapitány vagyok Siklósról, és nem szalajtottak, hanem jöttem magam elhatározásából a haza védelmére!
- No az derék, de eddig mit csináltál, és mit érsz a harcban? - Érdekl?dött a parancsnok.
- Én voltam a siklósi vár kapitánya, hírem bejárta a világot, és tisztelettel megjegyzem, hogy eddig még senki sem mert így beszélni velem! - Mondta kissé bosszúsan Marci, mert bántotta, hogy a híres kapitány úgy kezeli, mint egy hajósinast.
- Hm, hallottam rólad, ki ne hallott volna, de tudnod kell, bárki is voltál a szárazföldön, ez itt más világ. Ezért próbára teszlek, és ha jól vizsgázol, felcsaphatsz közénk matróznak.

Azzal el?szólította Gommót, akit csak majomembernek neveztek, mert nem volt párja a kötélmászásban. Az els? próba az volt, hogy ki tud hamarabb fölmászni egy szál kötélen a terebre, ami az árbockosár igazi neve. Sípszóra indultak, s lássatok csudát: éppen egyszerre ért fel a híres kötélmászó Gommó és Marci! Azután evezésben versenyeztek, de itt az ellenfél már Sottomarina, a híres nagy erej? tengerész volt. Mondanom sem kell, Marci itt is kit?n?en vizsgázott, bár egy kissé lemaradt a gyakorlott, vén tengeri medve mögött.

- No fiam, eddig szépen dolgoztál, de most jön a java, mert birkózni fogunk!- Mondta Horty Miklós kapitány úr. Összenéztek a matrózok, h?ha, most keszty?be dudál a fiú, hiszen a parancsnok nem csak arról híres, hogy tudós ember, de ereje is legendás. Még soha, senki sem gy?zte le semmilyen versenyben, most vége a siklósi kapitánynak! Annak rendje-módja szerint nekivetk?ztek, és az el?fedélzeten, az ágyútorony alatt az els? tiszt sípszavára megkezd?dött a küzdelem. Eleinte Horty nem mutatta, mit tud, ezért Marci egy rohammal ledöntötte, és már-már kétvállra fektette a kapitány urat. Ekkor a parancsnok, mintha csak most jutott volna eszébe, mi a dolga, felállt, és messzire hajította ellenfelét. Felzúgott a közönség, most vége az új fiúnak! Hanem Marcinak még volt egy-két titkos fogása, erejéb?l is tartogatott még, nem ijedt meg egyáltalán. A következ? összecsapásban becsomagolta ellenfelét rettenetes karjainak szorításába, megemelte, és úgy vágta a Novara fedélzetének páncélos vaslemezéhez, hogy az behorpadt. Közönséges ember izibe' kimúlt volna, de nem úgy Horty Miklós!

Felugrott, és új támadásra indult volna, ám ekkor az els? tiszt sípjába fújt.

- A mérk?zést félbeszakítom, parancsnok úr, fontos hírt kaptunk. Kérem, jöjjön a rádiós szobába!
- Els? a szolgálat, mindenki a helyére! - Mondta Horty, és a küzdelmet félbeszakítva, Marcit karonfogva elindult. – A birkózást máskor folytatjuk, látom már, hogy ember vagy a gáton. Mond, fiam, mihez értesz, aminek a hajón hasznát vehetjük? Mert bizony mi nem öklünkkel verjük az ellenséget.
- A tüzérség az én kedvencem, ha az ellenség túl távol van. - Válaszolta Marci, abban re-ménykedve, hogy valamelyik hajóágyú kezelését rábízza a parancsnok.
- Jól van, akkor mától fogva te vagy a tüzérek hadnagya. Most menj, ismerkedj az emberekkel, szemléld meg az ágyúkat, azután jelentkezzél nálam.

folytatjuk...

Pogány István
Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló